

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΙΖΗΣ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου – Καθηγητού

Με πυρετώδεις ρυθμούς το Βατικανό, προετοιμάζει αυτές τις ημέρες την ετήσια συνάντηση των θρησκειών και τη συμπροσευχή των θρησκευτικών ηγετών, η οποία θα γίνει στην Ασίζη της Ιταλίας στις 27 και 28 Οκτωβρίου. Η συνάντηση αυτή, όπως ανακοινώθηκε, θα έχει πανηγυρικό χαρακτήρα, καθώς θα εορταστούν τα εικοσιπέντε χρόνια από την καθιέρωση της συμπροσευχής όλων των θρησκειών για την εδραίωση της ειρήνης στον κόσμο, από τον προηγούμενο πάπα Ιωάννη – Παύλο το 2^ο στις 27 Οκτωβρίου του 1986. Η καινοτομία που θα έχει φετινή διαθρησκειακή συνάντηση είναι η πρόσκληση και συμμετοχή αθέων και αθρήσκων!

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Βατικανού: «είναι σημαντικό ότι οι θρησκείες δεν είναι μόνο να συνομιλούν μεταξύ τους αλλά και με όλους τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης, συμπεριλαμβανομένων και των μη πιστών. Το θέμα της ημέρας θα είναι: προσκυνητές της αλήθειας, προσκυνητές της ειρήνης». Σε διάγγελμά του ο πάπας Βενέδικτος ο 16^{ος} με την ευκαιρία της «Παγκόσμιας Ημέρας της Ειρήνης», τον περασμένο Ιανουάριο διακήρυξε πως «Για την Εκκλησία, ο διάλογος μεταξύ οπαδών των διαφόρων θρησκειών, αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο συνεργασίας με όλες τις θρησκευτικές κοινότητες για το κοινό καλό. Η ίδια η Εκκλησία δεν απορρίπτει τίποτε από ό,τι είναι αληθινό και άγιο στις διάφορες θρησκείες. Εξετάζει με ειλικρινή σεβασμό τους τρόπους δράσης και ζωής, τους κανόνες και τις διδασκαλίες... (οι οποίες) αντανακλούν μιαν αχτίδα της αλήθειας που φωτίζει όλους τους ανθρώπους... δεν

αποκλείει το διάλογο και την κοινή αναζήτηση της αλήθειας σε διάφορους ζωτικούς τομείς, αφού, καθώς δηλώνει μια έκφραση που συχνά χρησιμοποιούσε ο Άγιος Θωμάς ο Ακινάτης, «κάθε αλήθεια, από οποιονδήποτε και αν λέγεται, προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα»»!!! Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου, ο Πρόεδρος του Ποντιφικού Συμβουλίου «Iustitia et Pax» Καρδινάλιος Peter Turkson, είπε ότι «σκοπός της συνάντησης θα είναι να δείξει γενικά στον κόσμο ότι οι άνθρωποι διαφορετικών θρησκειών και καλής θέλησης μπορεί να συμβάλλουν στην οικοδόμηση της ειρήνης στον κόσμο». «Μετά από 25 χρόνια συνεργασίας μεταξύ των θρησκειών και κοινής μαρτυρίας, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν νέες προκλήσεις. Οι προκλήσεις αυτές συνδέονται με τη δημοσιονομική, την οικονομική και την κρίση των δημοκρατικών θεσμών και της κοινωνίας των πολιτών, το περιβάλλον, την πείνα στον κόσμο, τη μετανάστευση, τη νεο-αποικιοκρατία, τη φτώχεια, τη διεθνή τρομοκρατία και τις θρησκευτικές διακρίσεις». «Η αναζήτηση της αλήθειας προϋποθέτει αμοιβαία γνωριμία, διάλογο και συνεργασία για το κοινό καλό» τόνισε ο Καρδινάλιος Turkson. (Ιστοσελ. www.aktines.blogspot.com).

Ο αλλόκοτος και πέρα από κάθε εκκλησιαστική δεοντολογία αυτός θεσμός μπορεί να προσεγγισθεί και να κατανοηθεί μόνο υπό το πρίσμα των συγχρόνων παγκόσμιων εξελίξεων. Δεν είναι τυχαία η θεσμοθέτησή του από τον «κοσμοπολίτη» πάπα Ιωάννη Παύλο το 2^ο ο οποίος έβαλε τη δική του σφραγίδα στην παγκοσμιοποίηση. Άλλωστε η «συνεργασία» των θρησκειών για «την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης» δεν κάνει τίποτε περισσότερο από το να φέρνει

πιο κοντά τις θρησκείες, να προωθεί τον συγκρητισμό και να επιταχύνει την πραγματοποίηση του οράματος της πανθρησκείας. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές τις ημέρες ανακοινώθηκε η ανέγερση διαθρησκειακού ναού στη Γερμανία, όπου θα υπάρχει διαμορφωμένος χώρος για προσευχή και λατρεία όλων των θρησκειών! Δεν είναι επίσης τυχαίο το γεγονός της συνάντησης Ρωμαιοκαθολικών και Μουσουλμάνων στην Αυστρία τον περασμένο Σεπτέμβριο, όπου συμφώνησαν ότι λατρεύουν τον ίδιο Θεό, και πως μόνο η ονομασία

του αλλάζει, αφού οι Μουσουλμάνοι τον ονομάζουν «Αλλάχ». Συμφώνησαν επίσης ότι η κυριότερη διαφορά μεταξύ του Ισλάμ και του Χριστιανισμού είναι η διαφορετική προσέγγιση των γεγονότων. Ο Ρωμαιοκαθολικός θεολόγος **Wolfgang**, τόνισε ότι: **«είμαστε - αδελφοί και αδελφές στην πίστη του Αβραάμ, και η διαφορά μεταξύ Χριστιανισμού και Ισλάμ είναι, οι διαφορετικές ερμηνείες των γεγονότων»!!!**

Θεωρούμε ότι τέτοιου είδους συναντήσεις, συμπροσευχές και κοινές διακηρύξεις είναι απαράδεχτες από την ορθόδοξη άποψη. Οι θρησκείες του κόσμου μπορούν να συνομιλούν και να συμπροσεύχονται. Ο Χριστιανισμός δε μπορεί να συμμετέχει σ' αυτές, διότι δεν είναι θρησκεία, διότι η φύση του και η αποστολή του είναι εντελώς διάφορη από αυτή των θρησκειών του κόσμου! Το έχουμε τονίσει πολλές φορές πως η Εκκλησία του Χριστού δεν είναι θρησκεία, όπως ο κόσμος αντιλαμβάνεται την έννοια της θρησκείας. Οι διάφορες θρησκείες του κόσμου είναι ατελή σχήματα, εναγώνια προσπάθεια του πτωτικού ανθρώπου να επανενωθεί με το Θεό. Είναι αναποτελεσματική κίνηση του ανθρώπου να αναχθεί στον χαμένο Θεό του. Αντίθετα ο η Εκκλησία του Χριστού είναι η μεγάλη

κίνηση από μέρους του Θεού να σώσει τον άνθρωπο. Ο Χριστός δεν ήρθε στον κόσμο να φτιάξει μια ακόμη θρησκεία, πλάι στις άλλες, έστω την καλλίτερη και τελειότερη, αλλά να εδραιώσει τον καινούριο κόσμο του Θεού μέσα στον παλαιό πτωτικό κόσμο της φθοράς, να τον μεταμορφώσει και να τον αποκαταστήσει στην πρότερή του κατάσταση. Ήρθε να εκβάλλει από την «καλή λίαν» δημιουργία Του το κακό και να αποδυναμώσει το διάβολο. Ήρθε να «ανακεφαλαιώσει τα πάντα» στο πρόσωπό Του. Να κάνει τα πάντα «καινά». Ήρθε να σώσει καθολικά τον άνθρωπο, να φέρει την αλήθεια και να εκμηδενίσει το ψεύδος και την απάτη, που έσπειρε ο αντίδικος διάβολος. Ήρθε να ιδρύσει την αγία Του Εκκλησία για να είναι στους αιώνες το μοναδικό πνευματικό θεραπευτήριο και η μοναδική δίοδος σωτηρίας, ώστε να μη χρειάζεται να καταφεύγει ο άνθρωπος σε θρησκείες και ιδεολογίες έξω από την Εκκλησία για να βρει τη σωτηρία. Δεν είναι τυχαίο πως τη Μεγάλη Παρασκευή, όταν ο Κύριος εξέπνευσε στο σταυρό, σχίστηκε το καταπέτασμα του ιουδαϊκού ναού, ως σημείο λήξης της αποστολής και αυτής της μωσαϊκής θρησκείας, της ασύγκριτα ανώτερης από τις εθνικές - παγανιστικές. Η υπέρτατη σταυρική θυσία του Κυρίου, η μόνη σωτήρια και ευπρόσδεκτη από το Θεό, ακύρωσε και κατήργησε όλες τις θρησκείες και τις θυσίες τους ως απόλυτα αναποτελεσματικές! Αν ο Χριστός ήθελε να εδραιώσει θρησκεία, δε θα χρειαζόταν να σαρκωθεί, να σταυρωθεί, να πεθάνει και να αναστηθεί. Δε θα χρειαζόταν να γίνει Θεάνθρωπος και να «φορτωθεί» αιωνίως την ανθρώπινη φύση, για χάρη της σωτηρίας μας, κατά τον όσιο Ιουστίνο Πόποβιτς. Θα αρκούσε να στείλει έναν νέο Μωυσή, ένα χαρισματικό άνθρωπο για να ηγηθεί μιας τέτοιας θρησκείας.

Οι πρώτοι χριστιανοί είχαν τη βεβαιότητα ότι εγκαταλείποντας την πρότερη θρησκευτική τους ιδιότητα απελευθερώθηκαν από όλα τα εγκόσμια θρησκευτικά, πολιτικά και φιλοσοφικά σχήματα. Ότι βρήκαν την πληρότητα της αλήθειας. Ότι αποκόπηκαν από τον πτωτικό κόσμο και ενώθηκαν στο μυστικό σώμα του Χριστού και την αγιαστική χάρη της Εκκλησίας. Ο χαρακτηρισμός της Εκκλησίας ως θρησκεία είναι μεταγενέστερο σχήμα το οποίο αποδέχτηκαν οι Πατέρες από ιστορική ανάγκη, επειδή τα πλήθη των μεταστραφέντων στον Χριστιανισμό από τον ιουδαϊσμό και τον εθνισμό δε μπορούσαν να απεμπλακούν από την έννοια της θρησκείας. Οι Πατέρες ουδέποτε ταύτισαν ουσιαστικά την Εκκλησία με τη θρησκεία, όπως την ήθελε ο κόσμος, αλλά μόνο συμβατικά, ως εξωτερικό σχήμα. Ουδέποτε ονόμασαν την Εκκλησία θρησκεία.

Η απόλυτη θρησκαιοποίηση της Εκκλησίας έγινε από τους αιρεσιάρχες. Όλες οι αιρέσεις στην ιστορία της Εκκλησίας έχουν όλα τα χαρακτηριστικά των θρησκείων

του κόσμου. Ο παπισμός, μετά το τραγικό γεγονός της αποτοίχισής του από την Εκκλησία (σχίσμα του 1054), ακολούθησε πιστά τη γραμμή των αιρετικών, ανακήρυξε την «εκκλησία» του ως θρησκεία, ως τη μόνη αληθινή θρησκεία! Το σεβάσμιο πατριαρχείο της Δύσεως, αφότου αλώθηκε από τους βαρβάρους και αιρετικούς Φράγκους, μεταβλήθηκε σε παγκόσμιο πολιτικό και θρησκευτικό κέντρο, με όλες τις γνωστές τραγικές και ολέθριες συνέπειες που έχει καταγράψει η ιστορία (δεισιδαιμονία, εμπόριο θρησκείας, ιερά εξέταση, σταυροφορίες, θρησκευτικοί πόλεμοι, κλπ)! Ο pontifex Maximus, (ύπατος αρχιερέας) πάπας είναι ο συνεχιστής της θρησκευτικής και βασιλικής εξουσίας των ρωμαίων αυτοκρατόρων! Αν δε δούμε το Βατικανό ως πολιτική και

θρησκευτική εξουσία δε θα μπορούσαμε να καταλάβουμε τις ενέργειές του, την τελευταία χιλιετία και ιδιαίτερα στις μέρες μας.

Το Βατικανό, λοιπόν, έχοντας τη συναίσθηση ότι είναι (και) θρησκεία, και μάλιστα η καλλίτερη, δεν έχει κανένα πρόβλημα να συνδιαλέγεται και να συμπροσεύχεται με τις άλλες θρησκείες, για τον απλούστατο λόγο, ότι ο σκοπός τους είναι κοινός: η αναγωγή των ανθρώπων στο Θεό, με διαφορετικό τρόπο! Στα πλαίσια αυτά είναι υποχρεωμένο να αναγνωρίζει στις διάφορες θρησκείες αλήθειες και θετικό ρόλο στην πορεία της ανθρωπότητας (το βλέπουμε καθαρά στις ανακοινώσεις, που παραθέσαμε). Έχει την πεποίθηση ότι με τη συνεργασία των άλλων θρησκειών θα επιτύχουν την ευημερία του κόσμου! Κι ακόμη χειρότερα: παροτρύνει τους ηγέτες των διαφόρων θρησκειών να προσευχηθούν στον «κοινό» Θεό για την ειρήνη. Παροτρύνει τους σύγχρονους ειδωλολάτρες να προσευχηθούν στους ανύπαρκτους «θεούς» τους. Προσκαλεί αθρήσκους και αθέους για κοινό διαλογισμό. Ο θλιβερός **«αντιπρόσωπος του Χριστού στη γη»** έχει ανάγκη από τις προσευχές των αλλοθρήσκων, επειδή προφανώς έχει τη συναίσθηση ότι δεν εισακούεται από μόνος του! Τρέφει ίσως την αυταπάτη, ότι μπορεί να γίνει ο παγκόσμιος θρησκευτικός ηγέτης, ο πάπας της νεοεποχίτικης πανθρησκείας.

Η τραγωδία είναι ότι στη απαράδεκτη αυτή συμπροσευχή κλήθηκαν να συμμετάσχουν και ορθόδοξοι. Με πίκρα είδαμε στο σχετικό βίντεο μεγάλοσχημους ορθοδόξους κληρικούς να συμπορεύονται, με επί κεφαλής τον πάπα, στον λεγόμενο **«δρόμο της ειρήνης»** στην Ασίζη, με την πανσπερμία των θρησκευτικών ηγετών, μουσουλμάνους, εβραίους, ινδουιστές, βουδιστές, ανιμιστές, αθέους, κλπ!

Μέσα στη θύελλα του θρησκευτικού συγκρητισμού της **«Νέας Εποχής»**, έχουμε χρέος ως ορθόδοξοι να αντισταθούμε, διότι στα καταχθόνια σχέδιά της είναι να υποβιβαστεί η αγία μας Εκκλησία σε μια από τις θρησκείες του κόσμου, ώστε να μπορέσει να αφομοιωθεί ευκολότερα στο χωνευτήρι της εφιαλτικής πανθησκείας, που ετοιμάζει πυρετωδώς. Γι' αυτό καλούμαστε να μην επιτρέψουμε να γίνει η ακριβή μας Ορθοδοξία, η αληθινή Εκκλησία του Χριστού, θρησκεία και μάλιστα ομοτράπεζη των εγκόσμιων θρησκειών, τις οποίες προβάλλει η **«Νέα Εποχή»**, ως **«διαφορετικούς τρόπους συνάντησης του Θεού»**. Ο λόγος του Θεού μας βεβαιώνει ότι **«οι θεοί των εθνών (εισί) δαιμόνια»** (Ψαλμ.95,5) και ως εκ τούτου δε μπορούμε να γίνουμε κοινωνοί δαιμονίων, όπως μας συμβουλεύει ο απόστολος Παύλος (Α' Κορ.10,21). Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και η Αγία Του Εκκλησία είναι ο ισχυρός καταλύτης όλων των απατηλών πτωτικών θρησκευτικών, πολιτικών και φιλοσοφικών σχημάτων, με τα οποία ο κόσμος **«ουκ ἔγνω τον Θεόν»** (Α' Κορ.1,21), τα οποία καλούμαστε να απορρίψουμε. Κατόπιν αυτού δε μπορούν να έχουν καμιά δικαιολογία ορθόδοξοι κληρικοί προκειμένου να συμμετέχουν στις διαθρησκειακές συμπροσευχές της Ασίζης, ή οπουδήποτε αλλού. Το Πανάγιο Πνεύμα το Οποίο ενδημεί στην αληθινή Εκκλησία του Χριστού, στην Ορθοδοξία μας, αρκείται στην ικεσία των ορθοδόξων λειτουργών μας: **«υπέρ της άνωθεν ειρήνης»** για να στείλει την ειρήνη του Θεού στον κόσμο!